

ACI KAYBIMIZ ;

Doç. Dr. Fehmi Aksoy

1948 yılında Kırşehir'de doğmuştur. İlk, orta ve lise eğitimini Kırşehir'de tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne girmiş ve 1973 yılında mezun olmuştur. Patoloji ihtisasını aynı fakültenin Patoloji Anabilim Dalı'nda yapmış ve 1976'da tamamlamıştır. 1981'e kadar Patoloji Anabilim Dalı'nda başasistan olarak çalışmıştır. 1985 yılında Ankara Numune Hastanesi Patoloji Bölümü'nde çalışmaya başlamış, 1986 yılında Bölüm Şefi olmuştur.

1987 yılında Doçentlik ünvanını alan Dr. Fehmi Aksoy, Ankara Numune Hastanesi Patoloji Bölümü'nde teknik ekipman ve eleman açısından standardizasyonun sağlanması, kadrosunun oluşturulması için çalışmış, bölümün kaliteli asistan eğitimi veren, yoğun rutin cerrahi patoloji ve sitoloji uygulamalarının başarı ile yapıldığı Türkiye'de seçkin bir merkez haline gelmesini sağlamıştır.

Dr. Fehmi Aksoy Ankara Patoloji Derneği'ne 1973 yılında üye olmuştur ve derneğin düzenlediği kongre, sempozyum ve toplantılara düzenli olarak katılmanın yanı sıra yönetim kademelerinde bulunarak uzun yıllar aktif olarak görev yapmıştır. Dr. Aksoy 1989-1990'da Derneğin 2.Başkanı, 1992'de ise Yönetim Kurulu Başkanı olmuştur. 1993'de 2.Başkan, 1994'de Yönetim Kurulu Üyesi olan Dr. Aksoy, 1997-1999 yıllarında tekrar 2.başkan olarak Derneğin bilimsel ve sosyal aktivitelerinde etkin rol oynamıştır. Dr. Fehmi Aksoy 1990 yılında Ankara Patoloji Derneğinin çıkardığı Patoloji Bülteni'nin de yayın kurulunda yer almıştır. Ayrıca 19-22 ekim 1995 de Bursa'da düzenlenen 12. Ulusal Patoloji Sempozyumu Düzenleme Kurulu Başkanlığını yapmıştır.

Dr. Fehmi Aksoy'un çalıştığı dönemde Ankara Numune Hastanesi Patoloji bölümünde 30 kişi uzmanlık eğitimi almıştır. Fehmi Hoca engin bilgisi, deneyimi, aktardıkları ile önce patolojiyi sevdirmiş ve sonra öğretmiştir. Hocanın büyük katkısı, emeği ile yetişen bu kişiler arasından 9 kişi bugün çeşitli üniversite ve eğitim hastanelerinde akademik kadrolarda bulunmaktadır.

Bilimsel çalışmalara da çok önem veren Fehmi Hoca Ankara Numune Hastanesi Patoloji Bölümünde değerli

çalışmaların yapılmasına öncülük etmiş, bu araştırmalar yurtiçi ve yurt dışı çeşitli kongre ve toplantılarda sunulmuştur. Fehmi hoca derin patoloji bilgisi, çok değerli birikimleri ile müthiş hafızası ve öğretme yeteneğini birleştirip patolojiyi çok güzel öğretirdi. Renkli kişiliği ile patoloji ve tıp camiasında derin izler bırakan Doç. Dr. Fehmi Aksoy 23 Şubat 2002 de aramızdan ayrıldı.

Doç. Dr. Selda Seçkin
Ankara Numune Hastanesi
Patoloji Bölümü Şefi

Sevgili Fehmi'nin Ardından

(Dr. Fehmi Aksoy'la anılarım ve bende bıraktığı izler)

Uzun ve güçlü bir dostluğu paylaştığım Fehmi'yle ilk anım 1972 yılında Ank. Üniv. Tıp Fak. Enfeksiyon hastalıkları Kliniğindeki karşılaşmamız idi. Ben 4. sınıfta propedötik o da 5. sınıfta klinik stajı yapıyordu. Bir hafta aynı koridor ve odalarda birlikte çalıştık. Bende güçlü bir izlenim bırakmıştı. 1974 yılı Temmuz ayında Fakülteyi bitirdiğim gün patoloji kürsüsünde işe başladım. Fehmi bu sırada 1. sene asistanı idi. Böylece iş arkadaşlığımız başladı. Birkaç hafta içinde bütün gün birlikte çalışmaktan, sohbet etmekten ve birlikte yemeğe çıkmaktan oluşan sıkı bir beraberlik gelişti. İlk günler birbirimizi tanıdık. Bende bıraktığı izlenim çok zeki, dostluğuna

Resim 1

güvenilir ve arkadaşlığı çok zevkli olan yetişme tarzı ve aile yapısı benimkine benzeyen, espriden zevk alan ve ilgi alanlarında hızla derinleşen ama çabuk bıkan, dışa dönük bir kişi idi. Aramızda; zamanın akışı içinde olayların sınavından başarı ile geçen, karşılıklı güvene dayalı ve fikir birliği ile gittikçe güçlenen ve dışarıdan bakanların bizi kardeş zannettiği simbiyotik denebilecek bir arkadaşlık birkaç ay içinde kendiliğinden oluştu. Bu o kadar gelişti ki hemen her konuda birbirimizin kafasından geçeni hiç konuşmadan anlama şeklinde özetlenebilecek ve diğer arkadaşların anlamakta güçlük çektiği bir iletişim doğdu. Bu dönemde sevgili Tahir Ercan Patır'la birlikte 3'ümüzün birlikte çalıştığı hastane ve morfoloji rotasyonlarının keyfini ve anılarını unutmak mümkün değil. Bu dönemde ben onun ailesini ve o da benim ailemi tanıdık ve sevdik. Benden kıdemli olan ve hızla çok iyi bir patolog olan Fehmi'den çok şey öğrendim. Birçok geceler herkes gittikten sonra kürsüde kalır ve alt kattaki büyük kütüphaneyi de kullanarak bütün gün çıkan vakalara tekrar bakar ve tartışır. Fehmi'nin akademik performansı çok güçlü idi. Zannediyorum ikimizin de bekar olması ve mesleğimizden çok zevk almamız bu dönemin yetişme ve gelişme açısından çok verimli olmasına yol açtı. Benzer ideallerimiz vardı. Ancak paylaşma karşılıklı yardımlaşma ve güven aramızda bir yarışma duygusunun oluşumunu tümüyle engelledi ve bu bütün yaşamımız boyunca sürdü. Birbirimizin uzmanlık tezlerinin hazırlanmasında ve sınavlarımızdaki dayanışmamızı zevkle anımsıyorum.

İkimizde uzman olduktan sonra kürsüye yeni gelen gençleri yetiştirmeleri için aramızda paylaştığımızı ve bireysel olarak yoğunlaştığımızı, gençler hakkındaki gözlem ve düşüncelerimizi birbirimizle paylaştığımızı çok net olarak anımsıyorum. O dönem Türkiye'nin siyasi ve sosyal açıdan sıkıntılı olduğu ve bunun büyük ölçüde üniversiteye yansıdığı yıllardı. Bu yansımalar arkadaşlığımızda hiçbir etki oluşturmadı ancak, kürsü kurulunun bizleri kürsünün gelecekteki hocaları olarak görme kararına (ki bizi çağırarak Orhan Bulay hoca diğer hocaların önünde bize bildirmişti.) rağmen Türkiye'nin ve Üniversite'nin şartları birden aynı bölümdeki birlikteliğimizi sona erdirdi. Ancak dostluğumuz hiç etkilenmedi. Önce Fehmi'yi hep akademisyen olarak gördüğüm için bu çok karşı olduğum bir şeydi. Arkadaşlığımız adeta kardeş düzeyinde olmasına rağmen Fehmi bu girişime şiddetle karşı çıkacağını bildiği için her şey bitene kadar bunu benden sakladı. Fehmi'nin ayrılışını duyduğumda çok canım sıkıldı. Ancak sohbetlerimiz hemen aynı tempoda laboratuvarında sürmeye başladı. Bu dönem benim doçentlik için

hazırladığım ve tez hazırladığım dönem idi. Bu dönemde Fehmi'de, benim önceden tahmin ettiğim gibi, yalnızca özel çalışmadan mutlu değildi. Doçent olmamdan hemen önce Üniversite yasası değişti ve mevcut kadrolar ortadan kalktı. Böylece doçent olduktan sonra benim durumum belirsiz hal aldı. 1984 Şubat ayında Fakültem'den ayrılarak Numune Hast. Patoloji Şefliği'ne atandım. O dönemde yeniden Fehmi'yle birlikte çalışmayı teklif ettim. Fakat Fehmi buna hemen karar veremedi. Ben de Üniversite dışında mutlu olmadığım için 1985 Temmuzunda Gazi Üniversitesi'ne geçtim. Aynı günlerde Fehmi Sağlık Bakanlığı'na başvurarak Numune Hast. Başasistan olarak atandı ve fiilen orayı benden devralmış oldu. Ancak kısa bir süre içinde çok ciddi bir sağlık sorunu olduğu anlaşıldı. Ben yaz tatilinde Alanya'da Fehmi'ye ettiğim bir telefonda böbrek yetmezliği tanısı konduğunu öğrendim. Bunu izleyen birkaç yıl kaotik idi. Sevgili arkadaşıma destek olmak bana mutluluk veriyordu. Hemen her gün beraberdik ve hemodiyaliz seansları genelde uzun sohbet ve birliktelik seansları olarak geçiyordu. Bu kaotik dönemde Fehmi şeflik sınavı ve Doçentlik sınavına hazırlanarak yarım bıraktığı akademisyenliğe inanılmaz bir geri dönüş yapmaya hazırlanıyordu. Transplantasyon için İngiltere'ye gittiğinde hastane patolojisinin aksamaması için gerekli önlemleri aldık. Onun bölümünde yarım günlük mesai yaparak ve akşamları uzun telefon görüşmeleri ile sevgili Fehmi ile dostluğumuzun hiç aksamadan sürdüğü bir dönem oldu.

Fehmi'nin sağlığına kavuşarak dönmesinden sonra ben de evlenmiş olduğum için bu sefer ailelerimizle birlikte iyi bir dönem geçirdik. Bu dönemin uzun bir kısmında karşılıklı özel laboratuvarlarımız, birbirimizle gün içinde birden fazla beraber olmamıza ve hafta sonlarında da alışagelmış mekanlarımızda (şimdi kapanan Körfez lokantasında) haftanın uzun uzun konuşulduğu yemek ve içmelerle arkadaşlığımızı sürdürdük. Bu uzun ve güzel dönemde sağlık ve meslek sorunlarımız başta olmak üzere hemen bütün sorunlarımızı paylaşmaya, birbirimizin mutluluklarından ve başarılarından ortak tat almaya devam ettik. Bu dönemin sonuna doğru gittikçe artan sıklıkla, sağlık açısından lumsuz gelişmeler "yaşayan ve çok güç bir sağlıksızlık geçmişinin bütün yükünü taşıyan Fehmi'de yaşama yönelik bir isteksizlik başladı. Fehmi kişilik yapısı olarak kronik sıkıntılara karşı güçlü akut değişiklik atakları ile karşı koyan biriydi. Amerika'ya yönelik girişiminde sevgili kızının orada okuması arzusu ve sağlığı ile ilgili beklentileri yanında bu da etkili oldu. Ancak Amerika dönemi Fehmi'nin beklentilerini karşılamadı ve sevgili arkadaşım oradan daha da

bıkmış ve yorulmuş olarak döndü. Bu dönemde sağlıklı ilgili sorunlarını açmaktan hoşlanmıyor ve bir ölçüde olumsuzlukları saklıyordu. Son zamanlarında sevdiklerini tekrar görmek şeklinde adeta kaçınılmaz bir vedaya hazırlanmışçasına davranışları oluyordu. Bu dönem uzun bir yorgunluğun özeti gibiydi. Fehmi artık savaşmak istemiyordu.

Onu kaybettiğimde yaşamının en büyük acılarından birini yaşadım. 28 yıl süren derin dostluğumuz, kendiliğinden oluşmuş kardeşlik duygumuz ve onu kaybetmekten duyduğum derin acı bugün de gücünü hiç kaybetmedi. Yaşamımda en çok şeyi paylaştığım dostuma giderek artan bir özlem duyuyorum. Yeryüzünde çok az insanın böyle bir dostluğu paylaşma mutluluğu yaşadığını biliyorum. Fehmi böyle bir dostluğu tümüyle paylaşabileceğiniz sevgi dolu, dürüst, çok yüksek ruhlu, yaşam sevinci dolu sıra dışı bir kişiydi. İnanıyorum ki ben ve diğer dostları yaşadığımız sürece bu dostluk ve sevgi canlılığını hep koruyacak. Zamanı gelince başka bir alemde yeniden birlikte olabileceğimiz düşüncesi bana huzur veriyor. Bu günkü durum olsa olsa elimizde olmayan nedenlerle ortaya çıkan geçici bir ara verme olabilir. Bu duygularla sevgili Fehmi'nin anısı önünde sevgi ve özlemle eğiliyorum.

Prof. Dr. Ömer Uluoğlu
Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi
Patoloji Anabilim Dalı Başkanı

Sevgili bircik arkadaşımız Doç. Dr. Fehmi Aksoy'u aniden, genç yaşında ona doyamadan 23.02.2002 tarihinde kaybettik. Acımız çok büyük. Patoloji ailesi olarak çok zayıf, sevecen, zeki, yetenekli, keyifli bir can dostumuzu kaybetmenin acısını içimizde taşıyoruz. O sevimli yüzü, şirin, zarif Dr. Fehmi Aksoy'u 1988 yılında rahmetli Behsan Hocamızın canla başla başarı ile yaptığı Patoloji Kongresi esnasında tanıdım. Daima zevkli, hoş sohbet, dostluğuna doyum olmayan bu harika insanı tanımaktan büyük mutluluk duyuyorum. Bir yazarın dediği gibi "insanlar unutuldukları zaman, anılmazlarsa o zaman kaybedilmiş olurlar". Yetiştirdiği müstesna hekimler ve yaptığı internasyonal yayınlar ve tanıları, Ankara Numune Hastanesi Patoloji Bölümünü çağdaş bir düzeye getirmiştir. Engin insan sevgisi ve titizliği ile koyduğu o güzel tanıları ve patoloji toplantılarında yaptığı katkılar hep anılarımızda yaşayacaktır. Doç. Dr. Fehmi Aksoy çok bonkör, keyifli yemeği ve yaşamayı, iyi giyinmeyi, dostları ile birlikte olmayı severdi. Kütüphanesini daima ilgi alanı içindeki kitaplarını alarak zenginleştirirdi. Çok iyi bir klasik müzik koleksiyonu vardı. Özellikle kravatlarına çok

düşkündü ve en sevdiği renk "sarı" olup, sarının "ilgi ve alaka bekliyorum" anlamı olduğunu söylerdi. Bir doğum günümde belki de hayatımda aldığım en güzel san çiçeklen göndermişti. Sevgili Fehmi'nin parlak zekası ile ürettiği o güzel fıkralarını unutamayız. Fehmi'ciğimiz hepimize karşı çok iyi, ama kendisine karşı özensizdi. Ama gönlünce yaşadı. Patoloji demek toplantılarında dostluğu, neşesi, bilimsel katkıları "ile hep aranan özlenen kişi idi (Resim 1 de 16 Mart 1995 de Başkent Üniversitesi Patoloji Bölümünün ev sahipliğini yaptığı ve Doç. Dr. Fehmi Aksoy'un çok sevdiği Prof. Dr. Behsan Önal hocamızın hastalığının patolojisini, yaşantısını anlattığı toplantıda; Doç. Dr. Fehmi Aksoy, eşi, can dostu Prof. Dr. Omer Uluoğlu, Prof. Dr. Dinçer Ögün, Prof. Dr. Sevim Balcı, Prof. Dr. Gamze Mocan Kuzey ve diğer dostları görüyoruz). Canım kardeşimiz Fehmi 1997 de yurt dışında bir "by pass" ameliyatından sonra İstanbul'daki XIII. Ulusal Patoloji Kongresi'ne gelmiş ve konuşmalarını yapmış, zayıflamış neşesi yerinde filinta gibi bir Fehmi olmuştu. Cerrahpaşa'da yapılan bu kongre esnasında çekilen Resim 2'de Doç. Dr. Fehmi Aksoy'u, Prof. Dr. Aydın Sav ve sevgili dostumuz Prof. Dr. Yavuz Özoran ile görüyoruz; aramızda olmaktan büyük mutluluk duyuyorduk.

Sevgili Fehmi, Patoloji pikniklerini organize eder ve birlikte olmaktan kıvanç duyardı. "Geçmiş zaman olur ki hayali olan değer" (işte Resim 3 de Fehmi'nin organize ettiği Işık Dağı pikniği, can dostu kader arkadaşı Prof. Dr. Ömer Uluoğlu ve sevgili annesi, Behsan Önal kardeşleri ve yeğeni ve sevgili köpeği Lucy ve hepimizin çok sevdiği Fehmi ve Yükselin biricik kızı zayıf çocuk Zeynep). Bu güzel resim Doç. Dr. Şükrü Özdamar'ın objektifinde ne kadar güzel bir anı. Resim 4 de bir diğer Patoloji pikniği; yine Fehmi organize etmiş (21 Eylül 1998); bol köfteli bir piknik. Başta bu yılki Patoloji Dernek Başkanımız Prof. Dr. Yücel Güngen, beyaz şapkası, piposu ve tüm yakışıklılığı ile yanında sayın hocamız Prof. Dr. Orhan Bulay ve eşi, Prof. Dr. Türkan Küçükali, Prof. Dr. Sevim Balcı ve Yüksel Aksoy; ne güzel yaşamış günlerdi.

Sevgili Doç. Dr. Fehmi Aksoy yine bir Patoloji Demek toplantısında (Başkent Üniversitesi'nde) Fehmi'nin Patoloji Demeği'nin kuruluşundan itibaren gelişimi ve yapılan aktiviteleri anlattığı güzel bir konferansdı. O konuşmada, tarihi değeri olan, ilk Patoloji Derneğine katılma makbuzunu da göstermişti. Bu güzel kişilerin özverili çalışmaları ile ne kadar güzel bir düzeye ulaşmıştır, Patoloji Derneği. Sayın Prof. Dr. Gökhan Gedikoğlu'dan öğrendiğime göre 2002 tarihinden itibaren Patoloji Bülteni Excerpta Medica'ya girecektir.

İşte bu Başkent'te yapılan bu toplantıdan sonra çekilen resimde (Resim 5) Doç. Dr. Fehmi Aksoy'un şıklığı, zarafeti ve elinde yönetim kurulumuzun ona -sarıyı sevdiğini bildiğimizden- seçtiği sarı çiçekleri, can dostu Prof. Dr. Gamze Mocan Kuzey, sevgili eşi Yüksel Aksoy, sevimli dostumuz Prof. Dr. Leyla Memiş ve Behsan Önel hocamızın yeğeni sevgili Dr. Oya Evirgen görülmektedir.

Vefatında Numune hastanesinde yapılan törende gözyaşlarımız sel oldu ve biz biricik, kardeşimizi kaybettik. Ama orada bulunan tüm kişiler Doç. Dr. Fehmi Aksoy'u vakitsiz aramızdan ayrılışını içimize sindiremedik. Bu kadar çok sevilmek çok az kişiye nasip olur. Sevgili Dr. Fehmi Aksoy seni hiç unutmayacağız. Patoloji camiasına yaptığın hizmetler unutulmayacaktır. Bizleri çok erken terk ettin. Hep aramızda, hep aralarımızda olacaksın. Ruhun şad olsun.

Prof. Dr. Sevim Balcı
Hacettepe Klinik
Genetik Ünitesi

Resim 2

Resim 3

Resim 4

Resim 5 :

Resim 6